

Arrest

**nr. 69 156 van 25 oktober 2011
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Macedonische nationaliteit te zijn, op 16 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 september 2011 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet, waarvan hierbij een kopie gaat.

Gelet op het verzoek tot horen van 20 september 2011.

Gelet op de beschikking van 23 september 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2011.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter F. HOFFER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat S. M. MANESSE, die loco advocaat D. STEYVERS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

Verzoekster steunt haar asielaanvraag op problemen met etnische Albanezen, welke hun oorsprong vinden in het feit dat haar partner weigerde deel te nemen aan het gewapende conflict in 2001, de pesterijen die haar zoon op school zou gekend hebben, alsook haar medische problemen.

Met toepassing van artikel 48/5, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) kan vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 uitgaan van of veroorzaakt worden door niet-overheidsactoren, indien kan worden aangetoond dat noch de Staat, noch partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen, inclusief

internationale organisaties, geen bescherming kunnen of willen bieden tegen vervolging of ernstige schade.

Artikel 48/5, §2 van de vreemdelingenwet bepaalt dat bescherming in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 in het algemeen wordt geboden wanneer de actoren, omschreven in het eerste lid, redelijke maatregelen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade treffen, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

Verzoekster toont in haar verzoekschrift niet afdoende aan dat zij wat betreft de beweerde problemen met etnische Albanezen geen toegang zou hebben tot een daadwerkelijke bescherming van haar nationale overheid in de zin van artikel 48/5, §2, zoals deze blijkt uit de informatie waarop de verwerende partij zich bij haar oordeelsvorming heeft gesteund.

Verzoekster brengt weliswaar een rapport van Human Rights Watch van oktober 2010 bij doch beperkt zich ertoe op zeer algemene wijze te stellen dat de actuele toestand van Roma in Macedonië onmenselijk is en zij geen toegang hebben tot overheidsdiensten, zonder deze informatie verder op haar concrete situatie te betrekken. Zij toont hiermee evenmin aan dat de informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich gesteund heeft, onjuist zou zijn of dat ze ermee strijdig is. Verzoeksters selectieve lezing van de informatie waarop de bestreden beslissing is gesteund, waarbij zij stelt dat hieruit blijkt dat er nog steeds sprake is van corruptie in Macedonië, doet geenszins afbreuk aan de algemene conclusie omtrent het voorhanden zijn van afdoende beschermingsmogelijkheden in haar land van herkomst, gesteund op de gedetailleerde, objectieve informatie dienaangaande in het administratief dossier.

De beweringen van verzoekster volstaan niet om aan te tonen dat de autoriteiten geen redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade die zij zegt te vrezen.

Daargelaten de vraag of de aangevoerde feiten waar zijn, is bijgevolg niet voldaan aan een wezenlijke vereiste om de aanvraag te kunnen laten vallen onder het toepassingsgebied van de artikelen 48/3 en 48/4.

De pesterijen die verzoeksters zoon zou hebben ondergaan op school zijn onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of ernstige schade in de zin van artikel 48/4.

Wat betreft de door verzoekster aangevoerde gezondheidsproblemen stelt de bestreden beslissing vast dat dergelijke problemen niet onder het toepassingsdomein vallen van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.

Verzoekster blijft in haar verzoekschrift in gebreke de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze te weerleggen.

Verzoekster, die met toepassing van artikel 39/73, §4 van de vreemdelingenwet gevraagd heeft om gehoord te worden, beperkt er zich ter terechtzitting toe te verwijzen naar haar verzoekschrift.

Gelet op het voorgaande toont verzoekster niet aan dat zij redenen heeft om te vrezen te worden vervolgd of dat zij een reëel risico op ernstige schade loopt in geval van terugkeer naar Macedonië.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig oktober tweeduizend en elf door:

dhr. F. HOFFER,

kamervoorzitter,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

F. HOFFER